

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 29 ΜΑΡΤΙΟΥ 1982

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
36

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

1240. Περὶ ὑφ' ὅρον παραγραφῆς καὶ παύσεως τῆς διώξεως ὡρισμένων ἀξιοποίνων πράξεων καὶ ὑφ' ὅρον ἀπολύσεως κρατουμένων. 1

1241. Κύρωση τῶν ἀπὸ 30.12.1981 καὶ 23.6.1978 δανειακῶν συμβάσεων μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πρὸς τακτοποίηση ἐλλειμμάτων τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἄλλων λογαριασμῶν τοῦ Δημοσίου. 2

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

220. Γιὰ τὴν ἀναγνώριση οἴνων μὲ ὀνομασία προελεύσεως Μοσχάτος Πατρῶν ἐλεγχομένη καὶ μὲ ὀνομασία προελεύσεως Μοσχάτος Ρίου—Πατρῶν ἐλεγχομένη. ... 3

221. Γιὰ τὴν ἀναγνώριση οἴνων μὲ ὀνομασία προελεύσεως Μοσχάτος Ρόδου ἐλεγχομένη. 4

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1240

Περὶ ὑφ' ὅρον παραγραφῆς καὶ παύσεως τῆς διώξεως ὡρισμένων ἀξιοποίνων πράξεων καὶ ὑφ' ὅρον ἀπολύσεως κρατουμένων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυροῦμεν καὶ ἐκδίδομεν τὸν κατωτέρω ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντα νόμον:

Ἄρθρο 1.

Παραγραφὴ καὶ παύση ποινικῆς δίωξης.

1. Παραγράφεται τὸ ἀξιόποινο καὶ παύει ἡ δίωξη τῶν ἀκόλουθων ἀξιόποινων πράξεων, ποὺ ἔχουν τελεσθεῖ μέχρι 21 Δεκεμβρίου 1981, μὲ ἐξαίρεση τὶς πράξεις ποὺ ἀναφέρονται στὴν παρ. 6: α) τῶν πταισμάτων καὶ β) ὑφ' ὅρον τῶν πλημμελημάτων, κατὰ τῶν ὁποίων ὁ νόμος ἀπειλεῖ ποινὴ φυλακίσεως μέχρι ἕνα ἔτος ἢ χρηματικὴ ποινὴ ἢ καὶ τὶς δύο ποινές. Στὴν περίπτωση αὐτὴ ἂν ὁ ὑπαίτιος ὑποπέσει μέσα σὲ ἕνα ἔτος ἀπὸ τὴ δημοσίευση τοῦ νόμου τούτου σὲ νέα ἀπὸ δόλο ἀξιόποινη πράξη κακουργήματος ἢ πλημμελήματος καὶ καταδικαστεῖ ἀμετάκλητα ὁποτεδήποτε σὲ ποινὴ στερητικὴ τῆς ἐλευθερίας ἀνώτερη τῶν δύο μηνῶν ἢ σὲ χρηματικὴ ποινὴ ἀνώτερη τῶν σαράντα χιλιάδων δραχμῶν, συνεχίζεται κατ' αὐτοῦ ἡ παυθεῖσα ποινικὴ δίωξη.

2. Παραγράφεται ἐπίσης τὸ ἀξιόποινο καὶ παύει ὑφ' ὅρον ἡ δίωξη τῶν ἀξιόποινων πράξεων ποὺ ἔχουν τελεσθεῖ διὰ τοῦ τύπου μέχρι 21 Δεκεμβρίου 1981 ἀνεξαρτήτως τοῦ ὕψους τῆς ἀπειλουμένης ποινῆς. Στὶς περιπτώσεις αὐτὲς ἐὰν ὁ ὑπαίτιος ὑποπέσει μέσα σὲ δεκαοκτὼ μῆνες ἀπὸ τὴ δημοσίευση τοῦ νόμου τούτου σὲ νέα ἀπὸ δόλο διὰ τοῦ τύπου ἀξιόποινη πράξη καὶ καταδικαστεῖ ἀμετάκλητα ὁποτεδήποτε γιὰ τὴν πράξη αὐτὴ σὲ στερητικὴ τῆς ἐλευθερίας ποινὴ πάνω ἀπὸ τρεῖς μῆνες συνεχίζεται κατ' αὐτοῦ καὶ ἡ παυθεῖσα ποινικὴ δίωξη.

3. Στὶς περιπτώσεις τῶν παρ. 1 στοιχ. β' καὶ παρ. 2 δὲν ὑπολογίζεται στόν, σύμφωνα μὲ τὶς γενικὲς διατάξεις, χρόνο παραγραφῆς τοῦ ἀξιόποινου τῆς πρώτης πράξεως ὁ ἐνδιάμεσος χρόνος ἀπὸ τῆς παύσεως τῆς διώξεως αὐτῆς μέχρι τῆς ἀμετάκλητης καταδίκης γιὰ τὴ νέα πράξη.

4. Οἱ δικογραφίες ποὺ ἀφοροῦν τὰ κατὰ τὶς προηγούμενες παραγράφους ἐγκλήματα τίθενται στὸ ἀρχεῖο μὲ πράξη τοῦ ἁρμόδιου εἰσαγγελέα ἢ δημόσιου κατήγορου. Γιὰ τὴν τύχη τῶν πειστηρίων, ἐπὶ μὲν πλημμελημάτων ἀποφαίνεται ἀμετάκλητα τὸ συμβούλιο πλημμελειοδικῶν, ἐπὶ πταισμάτων δὲ ὁ ἁρμόδιος πταισματοδίκης.

5. Οἱ, σύμφωνα μὲ τὸ ἀστικὸ δίκαιο, συνέπειες τῶν πράξεων ποὺ ἀναφέρονται στὶς παρ. 1 καὶ 2 δὲν θίγονται ἀπὸ τὴν προβλεπόμενη παραγραφὴ καὶ παύση τῆς δίωξής τους.

6. Τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 παύσεως τῆς ποινικῆς δίωξης ἐξαιροῦνται οἱ παραβάσεις: α) τοῦ Ν.Δ. 3424/1955 «περὶ ἀγοραστῶν τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων», ὡς τοῦτο ἰσχύει, β) τοῦ ἄρθρου 358 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικα γ) τοῦ Ν. 690/1945 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Α.Ν. 28/1944 «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐργασίας καὶ Οἰκονομικῶν, ὅπως προβαίνουν εἰς καθορισμὸν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων», δ) τοῦ ἄρθρου 377 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικα διὰ τὰς περιπτώσεις ἀγορᾶς ἐμπορευμάτων μὲ πίστωση, ε) τῶν ἄρθρων 1, 9 καὶ 16 τοῦ Ν. 2387/1920 ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενέστερα, περὶ προστασίας τῆς πνευματικῆς ἰδιοκτησίας καὶ στ) τοῦ Α.Ν. 86/1967, γιὰ τὶς ὁποῖες ἰσχύει ἡ ρύθμιση τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου «περὶ διακανονι-

σμοῦ ἐξοφλήσεως ὀφειλῶν ἀπὸ καθυστερούμενες ἀσφαλιστικὲς εἰσφορὲς πρὸς Ὀργανισμοὺς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως ἁρμοδιότητας Ὑπουργείου Κοιν. Ὑπηρεσιῶν».

7. Ἐξαλείφεται τὸ ἀξιόποινο καὶ παύει ἡ ποινικὴ δίωξη τοῦ ἀδικήματος τῆς λιποταξίας, ἐφ' ὅσον ἦταν ἀποτέλεσμα ἀντιθέσεως πρὸς τὸ πραξικόπημα τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967.

Ἄρθρο 2.

Μὴ ἐκτέλεση καταδικαστικῶν ἀποφάσεων λόγω ὑφ' ὅρον παραγραφῆς καταγνωσθεισῶν ποινῶν.

1. Ἐπιβληθεῖσες ποινὲς μὲ ἀποφάσεις ποὺ ἔχουν ἐκδοθεῖ μέχρι τῆς δημοσίευσης τοῦ παρόντος, ποὺ ἀφοροῦν πράξεις ἀναφερόμενες στὶς παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 1, ἀλλὰ τελεσθεῖσες μέχρι 21 Δεκεμβρίου 1981, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν ὁπωσδήποτε ἐκτιθεῖ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου τούτου, παραγράφονται καὶ δὲν ἐκτελοῦνται ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ὁ καταδικασθεὶς δὲν θὰ ὑποπέσει μέσα σὲ δεκαοκτὼ μῆνες ἀπὸ τὴ δημοσίευση τοῦ νόμου τούτου σὲ νέα ἀπὸ δόλο προερχόμενη ἀξιόποινη πράξη, γιὰ τὴν ὁποία θὰ καταδικασθεῖ ἀμετάκλητα ὁποτεδήποτε σὲ ποινὴ στερητικὴ τῆς ἐλευθερίας ἀνώτερη τῶν ἕξη μηνῶν. Ἐπιβληθεῖσες παρεπόμενες ποινὲς στέρησης τῆς ἀτέλειας δημοσιογραφικοῦ χάρτου γιὰ ἀξιόποινες πράξεις διὰ τοῦ τύπου τελεσθεῖσες παραγράφονται καὶ δὲν ἐκτελοῦνται ὑπὸ τοὺς ἀμέσως ἀνωτέρω ὅρους. Σὲ περίπτωση νέας καταδίκης ὁ καταδικασθεὶς ἐκτίει ἀθροιστικά, μετὰ τὴν ἔκτιση τῆς νέας ποινῆς καὶ τὴν μὴ ἐκτιθεῖσαν, μὴ ὑπολογιζομένου στὸν χρόνο παραγραφῆς τῆς μὴ ἐκτιθείσης ποινῆς, κατὰ τὶς γενικὲς διατάξεις, τοῦ ἐνδιάμεσου χρονικοῦ διαστήματος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου τούτου μέχρι τῆς καταδίκης γιὰ τὴ νέα πράξη.

2. Αἱ μὴ ἐκτελεσθεῖσαι, κατὰ τὴν παρ. 1, ἀποφάσεις τίθενται στὸ ἀρχεῖο διὰ πράξεως τοῦ ἁρμόδιου εἰσαγγελέα ἢ δημόσιου κατήγορου, κατὰ περίπτωσιν.

3. Ἐπὶ συρρεόντων ἐγκλημάτων γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς παραγράφου 1 λαμβάνεται ὑπ' ὄψη ἡ ποινὴ ποὺ ἐπιβλήθηκε γιὰ καθένα ἀπ' αὐτά, ἔστω καὶ ἂν ἡ συνολικὴ ποινὴ ποὺ ἐπιβλήθηκε μετὰ ἀπὸ συνεπιμέτρηση ἢ ἐπαύξηση εἶναι ἀνώτερη τοῦ ἔτους.

4. Σὲ περίπτωση ἐπιμετρήσεως ἢ συνεπιμετρήσεως ποινῶν στερητικῶν τῆς ἐλευθερίας ἐπιβληθεισῶν ἢ ἐπιβαλλομένων διὰ μιᾶς ἢ περισσότερων ἀποφάσεων ποὺ ἔχουν μετατραπεῖ σὲ χρηματικὲς ποινές, ἡ τυχὸν καθοριζομένη συνολικὴ ποινὴ καὶ ὅταν ὑπερβαίνει τὸ ἔτος, ἀκόμη καὶ ἂν ὑπάρχουν ἀμετάτρεπτες ποινές, μετατρέπεται σὲ χρηματικὴ ποινή, ἐφ' ὅσον ἡ ποινὴ — βάση ἔχει μετατραπεῖ σὲ χρηματικὴ ποινή. Ἡ μετατροπὴ τῆς συνολικῆς ποινῆς γίνεται σύμφωνα μὲ τοὺς ὅρους τῆς ποινῆς — βάσης.

Ἄρθρο 3.

Ὑφ' ὅρον ἀπόλυση κρατουμένων.

1. Κρατούμενοι ποὺ ἐκτίουν κατὰ τὴ δημοσίευση τοῦ νόμου τούτου ποινὴ στερητικὴ τῆς ἐλευθερίας, μὲ ἐξαίρεση τὶς περιπτώσεις ποὺ ἀναφέρονται στὴν παρ. 4, ἀπολύονται ὑφ' ὅρον καὶ ἄνευ συνδρομῆς τῶν προϋποθέσεων τῶν ἄρθρων 105 καὶ ἑπόμενα τοῦ Ποινικοῦ Κώδικα, κατὰ τὶς ἑξῆς διακρίσεις:

α) Οἱ ἐκτίοντες ποινὴ ποὺ παραγράφεται σύμφωνα μὲ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου τούτου.

β) Οἱ ἐκτίοντες ποινὴ φυλακίσεως, ἐφ' ὅσον ἔχουν ἐκτίσει τὸ ἥμισυ τῆς ποινῆς τους.

γ) Οἱ ἐκτίοντες ποινὴ καθείρξεως μέχρι δέκα ἐτῶν, ἐφ' ὅσον ἔχουν ἐκτίσει τὰ τρία τέταρτα τῆς ποινῆς τους.

δ) Οἱ ἐκτίοντες ποινὴ καθείρξεως μέχρι δέκα πέντε ἐτῶν, ἐφ' ὅσον ἔχουν ἐκτίσει τὰ τέσσερα πέμπτα τῆς ποινῆς τους.

2. Οἱ κρατούμενοι ποὺ ἔχουν ἐκτίσει κατὰ τὴν δημοσίευση τοῦ νόμου τούτου τὸν χρόνο τῆς ποινῆς τους ποὺ προβλέπεται στὴν προηγούμενη παράγραφο ἀπολύονται, ὑφ' ὅρον, τῶν φυλακῶν μὲ πράξη τοῦ ἁρμόδιου εἰσαγγελέα.

3. Ἐκεῖνοι ποὺ θὰ τύχουν τῆς ὑφ' ὅρον ἀπολύσεως, ἐὰν ὑποπέσουν μέσα σὲ μία διετία ἀπὸ τὴ δημοσίευση τοῦ νόμου τούτου σὲ νέο ἀπὸ δόλο προερχόμενο ἔγκλημα καὶ καταδικαστοῦν ἀμετάκλητα ὁποτεδήποτε σὲ ποινὴ στερητικὴ τῆς ἐλευθερίας ἀνώτερη τῶν ἕξη μηνῶν, ἐκτίουν ἀθροιστικὰ μετὰ τὴν ἔκτιση τῆς νέας ποινῆς, ὡς πρόσθετη κύρωση καὶ τὸν χρόνο γιὰ τὸν ὁποῖο ἔτυχαν ὑφ' ὅρον ἀπολύσεως.

4. Ἐξαιροῦνται τῆς ὑφ' ὅρον ἀπολύσεως σύμφωνα μὲ τὴν παρ. 1 οἱ κρατούμενοι ποὺ ἐκτίουν ποινὲς γιὰ παράβαση:

α) τῶν νόμων περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος, β) τοῦ ἄρθρου 191 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικα, ὡς τοῦτο ἰσχύει, ἐξαιρέσει τῶν ἐγκλημάτων διὰ τοῦ τύπου, γ) τῶν νόμων περὶ ναρκωτικῶν, δ) τῶν νόμων περὶ διώξεως τῆς ληστείας καὶ ἐκβιάσεως εἰς βαθμὸν κακουργήματος, ε) τῶν διατάξεων περὶ τιμωρίας τῆς κλοπῆς, ζωοκλοπῆς, ἀπάτης καὶ πλαστογραφίας, στ) τοῦ Ν.Δ. 3424/1955 «περὶ ἀγοραστῶν τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων», ὡς τοῦτο ἰσχύει, ζ) τοῦ ἄρθρου 358 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικα, η) τοῦ Νόμου 690/1945 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Α.Ν. 28/1944 «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐργασίας καὶ Οἰκονομικῶν, ὅπως προβαίνουν εἰς καθορισμὸν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων», θ) τοῦ ἄρθρου 79 τοῦ Ν. 5960/1933 «περὶ ἐπιταγῆς», ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 1325/1972, ι) τῶν διατάξεων περὶ βιασμοῦ καὶ ια) τῶν διατάξεων τοῦ Α.Ν. 86/1967. Γιὰ τοὺς κρατούμενους τῆς κατηγορίας αὐτῆς ἰσχύουν οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου «περὶ διακανονισμοῦ ἐξοφλήσεως ὀφειλῶν ἀπὸ καθυστερούμενες εἰσφορὲς πρὸς Ὀργανισμοὺς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως ἁρμοδιότητας Ὑπουργείου Κοιν. Ὑπηρεσιῶν».

Ὁμοίως ἐξαιροῦνται τῆς ὑφ' ὅρον ἀπολύσεως καὶ οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ οἱ ὑπάλληλοι Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου καὶ Συνεταιρισμῶν ἢ Συνεταιριστικῶν Ὀργανώσεων, ἐφ' ὅσον ἔχουν καταδικαστεῖ γιὰ ἀδικήματα ποὺ ἔχουν σχέση μὲ τὴν ὑπηρεσία τους.

Ἄρθρο 4.

1. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενο ἄρθρο ἀπόλυση ἀνακοινοῦται ὑποχρεωτικὰ ἀμέσως ὑπὸ τῶν ἁρμόδιων εἰσαγγελέων καὶ διευθυνόντων τὶς φυλακὲς στὶς ἁρμόδιες ὑπηρεσίες στὶς ὁποῖες τηρεῖται τὸ ποινικὸ μητρῶο τῶν ἀπολυομένων, γιὰ τὴν ἀναγραφὴ τῆς μεταβολῆς στὰ οἰκεῖα ἀτομικὰ δελτία.

2. Μὲ ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης θὰ ρυθμιστοῦν οἱ λεπτομέρειες γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου τούτου.

3. Κάθε ἀμφισβήτηση στὴν ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου τούτου λύνεται ἀπὸ τὸ Συμβούλιο τῶν Πλημμελειοδικῶν τοῦ τόπου τῆς συλλήψεως ἢ κρατήσεως τοῦ κρατούμενου.

Ἄρθρο 5.

Οἱ ἐμπίπτοντες στὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου τούτου δὲν ὑπόκεινται σὲ προσωπικὴ κράτηση γιὰ τὴν εἴσπραξη προστίμων, χρηματικῶν ποινῶν, δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν ποὺ ἔχουν ἐπιβληθεῖ μὲ τὶς ἀντίστοιχες δικαστικὲς ἀποφάσεις. Ἀξιώσεις τοῦ Δημοσίου γιὰ ἐπιβληθέντα δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη, δὲν παραγράφονται καὶ εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Ἄρθρο 6.

Οἱ διατάξεις τοῦ παρόντος δὲν ἐφαρμόζονται γιὰ ἀδικήματα ποὺ συνδέονται ἄμεσα ἢ ἔμμεσα α) μὲ τὴν κατάλυση τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν στὸ χρονικὸ διάστημα ἀπὸ 21 Ἀπριλίου 1967 ὡς 24 Ἰουλίου 1974, β) μὲ τὸ πραξικόπημα στὴν Κύπρο καὶ γ) μὲ τὴν ἀπόπειρα κατάλυσης τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν ποὺ ἀποκαλύφθηκε τὸ Φεβρουάριο 1975.

Ἄρθρο 7.

Στὸ ἄρθρο 291 Κ.Π.Δ., ὅπως τροποποιήθηκε μὲ τὸ Ν. 1128/1981, προστίθεται παράγραφος 3, ὡς ἑξῆς :

«3. Διὰ τὸ τύποις παραδεκτὸν τῆς αἰτήσεως δὲν ἀπαιτεῖται ἡ ὑποβολὴ τοῦ αἰτοῦντος εἰς προηγουμένην ἐκτέλεσιν τοῦ βουλεύματος ἢ τῆς ἀποφάσεως».

Ἄρθρο 8.

Ἡ ἰσχύς τοῦ νόμου τούτου ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἡμέρα πού θά δημοσιευτεῖ στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβέρνησης.

Παραγγέλομεν νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὸ κείμενον τοῦ παρόντος καὶ νὰ ἐκτελεσθεῖ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀθῆναι, 23 Μαρτίου 1982

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

Θεωρήθηκε καὶ τέθηκε ἡ Μεγάλη Σφραγίδα τοῦ Κράτους.

Ἀθῆναι, 24 Μαρτίου 1982

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

---

(2)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1241

Κύρωση τῶν ἀπὸ 30.12.1981 καὶ 23.6.1978 δανειακῶν συμβάσεων μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πρὸς τακτοποίηση ἐλλειμμάτων τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἄλλων λογαριασμῶν τοῦ Δημοσίου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυροῦμεν καὶ ἐκδίδομεν τὸν κατωτέρω ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντα νόμον:

Ἄρθρο Πρῶτο.

Κυρώνονται καὶ ἔχουν ἰσχὺ νόμου:

α) Ἀπὸ τότε πού ἴσχυσε ἡ σύμβαση πού ὑπογράφτηκε στίς 30.12.1981, μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καί τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ποσοῦ δραχμῶν 250 δισεκατομμυρίων μέ σκοπό τήν κάλυψη ἐλλειμμάτων τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀνοιγμάτων διαχείρισης καταναλωτικῶν ἀγαθῶν καί ἀγροτικῶν προϊόντων ἐτῶν 1978—1981 καὶ παλαιοτέρων καὶ

β) Ἀπὸ τότε πού ἴσχυσε ἡ ἀπὸ 23.6.1978 ὅμοια σύμβαση δανείου ποσοῦ δραχμῶν 70 δισεκατομμυρίων μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καί τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τῶν ὁποίων τά κείμενα ἀκολουθοῦν:

ΣΥΜΒΑΣΗ

Δανείου δρχ. 250.000.000.000 τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πρός τό Ἑλληνικό Δημόσιο.

Στήν Ἀθήνα σήμερα τήν 30ή Δεκεμβρίου 1981 μεταξύ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, πού ἐκπροσωπεῖται ἀπό τόν Ὑπουργό Οἰκονομικῶν κ. Μανόλη Δρεττάκη καί τῆς ἀνώνυμης ἑταιρείας μέ ἕδρα τήν Ἀθήνα καί ἐπωνυμία «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος Α.Ε.» πού ἐκπροσωπεῖται ἀπό τόν Διοικητή της κ. Γεράσιμο Ἀρσένη, συμφωνοῦνται τά ἑξῆς:

Ἄρθρο 1.

1. Πρός διακανονισμό ὀφειλῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καθώς καί ὀργανισμῶν προστασίας ἀγροτικῶν προϊόντων (Α.Σ.Ο. — Κ.Σ.Ο.Σ. — Ε.Ο.Κ. — ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΥΔΑΓΕΠ) πρός τίς Τράπεζες Ἑλλάδος καί Ἀγροτική, ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος κατόπιν τῆς ἀριθ. 28/30.12.1981 σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς καί τῆς ἀπό 18.12.1981 ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου χορηγεῖ πρός τό ἀντισυμβαλλόμενο Ἑλληνικό Δημόσιο ἔντοκο δάνειο δραχμῶν διακοσίων πενήντα δισεκατομμυρίων (250.000.000.000).

2. Σκοπός τοῦ δανείου εἶναι ἡ ἐξόφληση ὀφειλῶν πού προέρχονται ἀπό ἐλλείμματα διαχειρίσεως τῶν ἐτῶν 1978—1981 καί παλαιοτέρων, τά ὁποῖα ἀναλύονται, κατά προσέγγιση, ὡς ἑξῆς:

	Δραχμές
α) Ἔλλειμμα τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ	148.500 ἑκατ.
β) Ἔλλειμμα λογ/σμοῦ καταναλ. ἀγαθῶν	63.400 »
γ) Ἔλλειμμα λιπασμάτων	24.700 »
δ) Ἔλλειμμα καπνοῦ	6.900 »
ε) Ἔλλειμμα σταφίδων	5.500 »
στ) Ἔλλειμμα ΥΔΑΓΕΠ (γεωργ. προϊόντων)	1.000 »

Ἄρθρο 2.

1. Ἡ καταβολή ἀπό τήν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος τοῦ ποσοῦ τοῦ δανείου θά θεωρηθεῖ ὅτι ἔχει συντελεσθεῖ μόλις πιστωθεῖ, ὕστερα ἀπό σχετικές ἐντολές τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, εἰδικός λογαριασμός τοῦ Δημοσίου στήν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.

Τό Δημόσιο (Γενικό Λογιστήριο τοῦ Κράτους) θά ἐκδόσει πρός τήν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος τίς ἀπαιτούμενες ἐντολές χρεώσεως τοῦ παραπάνω εἰδικοῦ λογαριασμοῦ γιά τή διάθεση τοῦ ποσοῦ τοῦ δανείου, γιά τούς σκοπούς τοῦ ἄρθρου 1.

Οἱ μεταφορές εἶναι δυνατό νά ἀναφέρονται καί σέ ἐλλείμματα πού δέν ἔχουν ὁριστικοποιηθεῖ. Στήν περίπτωση αὐτή, μετά τήν ὁριστικοποίηση θά ἐπαναφέρονται στόν παραπάνω εἰδικό λογαριασμό τοῦ Δημοσίου στήν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος τά ποσά πού τυχόν μεταφέρθηκαν ἐπιπλέον, τά ὁποῖα μαζί μέ τό ἀχρησιμοποίητο ὑπόλοιπο τοῦ δανείου θά χρησιμοποιηθοῦν γιά τήν πληρωμή τῶν τόκων καί τοῦ χρεωλυσίου τῆς ἑπομένης 5ετίας τοῦ δανείου τῶν 70 δισεκατομμυρίων πού συνάφθηκε ἀπό τήν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος μέ τήν ἀπό 23.6.1978 Σύμβαση, ἢ ὡς ἔκτακτη καταβολή, γιά τήν ἐξόφληση τόκων τοῦ δανείου, ὕστερα ἀπό ἐντολές τοῦ Δημοσίου.

2. Τίς παραπάνω λογιστικές πράξεις της ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεοῦται νά γνωστοποιεῖ ἀμέσως στίς ἁρμόδιες Ὑπηρεσίες τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, δηλαδή πρός τίς διευθύνσεις 1η—Προϋπολογισμοῦ, 5η—Δημοσίου Χρέους καί 6η—Λογαριασμῶν τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρο 3.

Τό ἐπιτόκιο τοῦ δανείου ὁρίζεται σέ πέντε τοῖς ἑκατό (5%) κατ' ἔτος, οἱ δέ τόκοι, οἱ ὁποῖοι ἀρχίζουν ἀπό τήν πίστωση τοῦ κατά τό ἄρθρο 2 εἰδικοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Δημοσίου, θά τακτοποιηθοῦν σύμφωνα μέ τά ὅσα ὁρίζει τό ἑπόμενο ἄρθρο.

Ἄρθρο 4.

1. Τό δάνειο, στό ὁποῖο ἀναφέρεται ἡ σύμβαση αὐτή, θά ἔχει διάρκεια 20 χρόνια μέ 5 χρόνια περίοδο χάριτος. Τό κεφάλαιο τοῦ δανείου αὐτοῦ θά ἐξοφληθεῖ ὁλοσχερῶς ἀπό τό Ἑλληνικό Δημόσιο πρός τήν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος σέ 15 ἴσες ἐτήσιες χρεωλυτικές δόσεις ἀπό τίς ὁποῖες ἡ 1η θά καταβληθεῖ τήν 30ή Δεκεμβρίου 1987 καί ἡ τελευταία τήν 30ή Δεκεμβρίου 2001.

2. Οἱ τόκοι τῆς περιόδου χάριτος, ὑπολογιζόμενοι μέ τό παραπάνω ἐπιτόκιο 5% θά ἄγονται κάθε χρόνο σέ εἰδικό ἄτοκο χρεωστικό λογ/σμό τοῦ Δημοσίου καί θά κεφαλαιοποιηθοῦν εὐθύς ὡς παρέλθει ἡ περίοδος χάριτος, ἐξοφλούμενοι κατά τά κατωτέρω ὁριζόμενα.

3. Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι τοῦ δανείου ἐπί τοῦ κατά τ' ἀνωτέρω μετά τήν κεφαλαιοποίηση προκύπτοντος ποσοῦ, ὑπο-

λογιζόμενοι μὲ τὸ παραπάνω ἐπιτόκιο 5% ἐπὶ τοῦ ἑκάστοτε ἀνεξοφλήτου κεφαλαίου, θὰ καταβάλλονται κατὰ τὴν λήξη αὐτῶν σύμφωνα μὲ τὴν παρ. 1 μαζὶ μὲ τὶς χρεωλυτικὲς δόσεις τοῦ δανείου.

Ἄρθρο 5.

1. Ἐὰν μέχρι τὴν προηγούμενη ἡμέρα τῆς ἡμερομηνίας καταβολῆς ὁποιασδήποτε τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως δὲν ἔχει περιέλθει στὴν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος τὸ σχετικὸ ἔγγραφο τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, μὲ τὸ ὁποῖο θὰ τίθεται στὴ διάθεση τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τὸ ποσὸ ποὺ χρειάζεται γιὰ τὴν πληρωμὴ τῆς τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως ποὺ λήγει, ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δικαιοῦται καὶ ἐξουσιοδοτεῖται ἀνεκκλήτως μὲ τὴν παροῦσα νὰ προβαίνει αὐτὴ καὶ μόνη, χωρὶς ὁποιαδήποτε προηγούμενη εἰδοποίηση πρὸς τὸ Δημόσιο, κατὰ τὴν τακτὴ ἡμέρα πληρωμῆς τῆς δόσεως, στὴ χρέωση τοῦ λογαριασμοῦ, τοῦ Δημοσίου ποὺ τηρεῖ «Ε.Δ. — Συγκέντρωσις Εἰσπράξεων καὶ Πληρωμῶν».

2. Τὶς παραπάνω χρεώσεις τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Δημοσίου ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεοῦται νὰ ἀναγγέλλει ἀμέσως καὶ μὲ ἰδιαίτερο ἔγγραφο πρὸς τὶς ἁρμόδιες Ὑπηρεσίες τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, δηλαδὴ πρὸς τὶς διευθύνσεις 1η—Προϋπολογισμοῦ, 5η—Δημοσίου Χρέους καὶ 6η—Λογαριασμῶν τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρο 6.

Ἡ σύμβαση αὐτή, τῆς ὁποίας ἡ ἰσχὺς ἀρχίζει τὴν 30ὴ Δεκεμβρίου 1981, συντάχθηκε σὲ δύο ὅμοια πρωτότυπα, ἀνὰ ἕνα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔλαβε καθένα ἀπὸ τὰ συμβαλλόμενα μέρη.

Ἡ σύμβαση θὰ κυρωθεῖ διὰ νόμου μὲ τὴ φροντίδα τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν καὶ θὰ ὑποβληθεῖ στὴ Γενικὴ Συνέλευση τῶν μετόχων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος προκειμένου νὰ ἐγκριθεῖ.

Γιὰ τὸ Ἑλληνικὸ Δημόσιο	Γιὰ τὴν Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος
Ὁ Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν	Ὁ Διοικητὴς
ΜΑΝΟΛΗΣ ΔΡΕΤΤΑΚΗΣ	ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Δανείου δραχμῶν 70.000.000.000, τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον.

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν 23ην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ὀγδόου ἔτους, μεταξὺ ἀφ' ἑνὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐκπροσωπουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Ἀθανασίου Κανελλοπούλου καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς ἐνταῦθα ἑδρευούσης Ἀνωνύμου Ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος Α.Ε.», ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ Ὑποδιοικητοῦ αὐτῆς κ. Νικολάου Χαριτοπούλου, συμφωνοῦνται τὰ ἑξῆς, εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ληφθείσης κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 203/9/24.5.1978 συνεδρίαν αὐτῆς:

Ἄρθρον 1.

1. Πρὸς διακανονισμὸν ὀφειλῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ὡς καὶ ὀργανισμῶν προστασίας ἀγροτικῶν προϊόντων (Α.Σ.Ο.-Κ.Σ.Ο.Σ.-Ε.Ο. Καπνοῦ) πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος χορηγεῖ πρὸς τὸ ἑτέρωθεν συμβαλλόμενον Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἔντοκον δάνειον δραχμῶν ἑβδομήκοντα δισεκατομμυρίων (70.000.000.000).

2. Σκοπὸς τοῦ δανείου εἶναι ἡ ἐξόφλησις ὀφειλῶν προερχομένων ἐξ ἐλλειμμάτων διαχειρίσεως τῶν ἐτῶν 1970-1978 καὶ παλαιοτέρων ἐμφανιζομένων εἰς τοὺς κάτωθι λογαριασμοὺς διὰ τὰ ἀκόλουθα κατὰ προσέγγισιν ποσά:

α) Εἰς τὸν παρὰ τῇ Τ.Ε. λογαριασμὸν χρηματοδοτήσεως προμηθειῶν καταναλωτικῶν ἀγαθῶν δρχ. 43.650.000.000 περίπου.

β) Εἰς τοὺς παρὰ τῇ Τ.Ε. λογαριασμοὺς χρηματοδοτήσεως τοῦ Α.Σ.Ο. διὰ συγκέντρωσιν κορινθιακῆς σταφίδος δρχ. 1.900.000.000 περίπου.

γ) Εἰς τοὺς παρὰ τῇ Τ.Ε. λογαριασμοὺς χρηματοδοτήσεως τῆς Κ.Σ.Ο.Σ. διὰ συγκέντρωσιν σουλτανίνας δρχ. 2.950.000.000 περίπου.

δ) Εἰς τοὺς παρὰ τῇ Ἀγροτικῇ Τραπέζῃ λογαριασμοὺς χρηματοδοτήσεως διὰ συγκέντρωσιν καπνῶν ὑπὸ τοῦ Ε.Ο. Καπνοῦ δρχ. 3.000.000.000 περίπου.

ε) Εἰς τοὺς παρὰ τῇ Ἀγροτικῇ Τραπέζῃ λογαριασμοὺς τοὺς συνδεομένους μὲ ἀπαιτήσεις ἐξ ἐπιδοτήσεως λιπασμάτων δρχ. 18.500.000.000 περίπου.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καταβολὴ τοῦ ποσοῦ τοῦ δανείου θεωρεῖται ὡς συντελεσθεῖσα ἅμα τῇ πιστώσει διὰ τοῦ ποσοῦ τοῦ δανείου εἰδικοῦ παρ' αὐτῇ λογαριασμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ὑπὸ εἰδοποίησιν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους.

Τὸ Δημόσιον (Γενικὸν Λογιστήριον τοῦ Κράτους) θὰ ἐκδώσῃ τὰς πρὸς τὴν Τ.Ε. ἀπαιτουμένας ἐντολὰς χρεώσεως τοῦ ὡς εἴρηται εἰδικοῦ λογαριασμοῦ διὰ τὴν διάθεσιν τοῦ ποσοῦ τοῦ δανείου διὰ τοὺς ἐν ἄρθρῳ 1 τῆς παρούσης ἀναφερομένους σκοπούς. Αἱ μεταφοραὶ δύνανται νὰ ἀναφέρωνται καὶ εἰς μὴ ὁριστικοποιημένα ἐλλείμματα. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν μετὰ τὴν ὁριστικοποίησιν θὰ ἀναφέρωνται εἰς τὸν παρὰ τῇ Τ.Ε. λογαριασμὸν τὰ τυχὸν ἐπὶ πλέον μεταφερθέντα ποσά, τὰ ὁποῖα θὰ δύνανται νὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ κάλυψιν ἐλλειμμάτων ἑπομένων χρήσεων ἢ δι' ἔκτακτον καταβολὴν εἰς ἐξόφλησιν τοῦ δανείου, κατόπιν ἐντολῶν τοῦ Δημοσίου.

2. Τὰς κατὰ τὰ ἀνωτέρω λογιστικὰς πράξεις της ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεοῦται νὰ γνωστοποιῇ πάραυτα πρὸς τὰς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, ἤτοι πρὸς τὰς Διευθύνσεις 1ην-Προϋπολογισμοῦ, 5ην-Δημοσίου Χρέους καὶ 6ην-Λογαριασμῶν τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἐπιτόκιον τοῦ δανείου ὁρίζεται εἰς δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (2%) ἐτησίως, οἱ δὲ τόκοι ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς πιστώσεως τοῦ ἐν ἄρθρῳ 2 παρ. 1 τῆς παρούσης λογαριασμοῦ τοῦ Δημοσίου θὰ τακτοποιηθοῦν κατὰ τὰ εἰς τὸ ἑπόμενον ἄρθρον ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ περὶ οὗ ἡ παροῦσα σύμβασις Δάνειον εἶναι εἰκοσαετοῦς διαρκείας μετὰ τριετοῦς περιόδου χάριτος. Τὸ κεφάλαιον τοῦ Δανείου αὐτοῦ θὰ ἐξοφληθεῖ ὁλοσχερῶς ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος διὰ καταβολῆς 17 ἐτησίων χρεωλυτικῶν δόσεων, τῆς πρώτης καταβλητέας τὴν 1ην Ἰουλίου 1982 καὶ τῆς τελευταίας τὴν 1ην Ἰουλίου 1998.

Αἱ 16 ἐκ τῶν ἀνωτέρω χρεωλυτικῶν δόσεων θὰ εἶναι ὕψους δρχ. τεσσάρων δισεκατομμυρίων ἑκατὸν ἑκατομμυρίων (4.100.000.000), ἡ δὲ 17η καὶ τελευταία τοιαύτη θὰ εἶναι ὕψους δραχμῶν τεσσάρων δισεκατομμυρίων τετρακοσίων ἑκατομμυρίων (4.400.000.000).

2. Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι τοῦ περὶ οὗ πρόκειται δανείου δὲν θὰ καταβάλλωνται κατὰ τὰς λήξεις αὐτῶν, ἀλλὰ θὰ παραμένουν ὡς ἄτοκος ὀφειλὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου εἰς εἰδικὸν παρὰ τῇ Τ.Ε. χρεωστικὸν λογαριασμόν, ἥτις θὰ τακτοποιηθῇ τμηματικῶς ἐντὸς τοῦ χρόνου ἐξοφλήσεως τοῦ ἀνωτέρω δανείου, δι' ἐγγραφῆς ἑκάστοτε σχετικῆς πιστώσεως εἰς τὸν Κρατικὸν Προϋπολογισμόν, ἀναλόγως τῶν δυνατοτήτων αὐτοῦ.

Ἄρθρον 5.

1. Ἐὰν μέχρι τῆς προτεραίας τῆς ἡμερομηνίας καταβολῆς οἱασδήποτε χρεωλυτικῆς δόσεως δὲν ἔχει περιέλθει εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὸ σχετικὸν ἔγγραφον τοῦ Ἑλ-

ληνικοῦ Δημοσίου, δι' οὗ θὰ τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τὸ ἀναγκαῖον διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ληγούσης χρεωλυτικῆς δόσεως ποσόν, ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δικαιοῦται καὶ ἐξουσιοδοτεῖται ἀνεκκλήτως διὰ τῆς παρούσης ὅπως αὕτη καὶ μόνη, ἄνευ οἱασδήποτε προτέρας εἰδοποιήσεώς της πρὸς τὸ Δημόσιον, προβαίνῃ οἴκοθεν, κατὰ τὴν τακτὴν ἡμέραν πληρωμῆς τῆς δόσεως, εἰς χρέωσιν τοῦ παρ' αὐτῇ τηρουμένου λογ/σμοῦ τοῦ Δημοσίου «Ε.Δ.-Συγκέντρωσις Εἰσπράξεων καὶ Πληρωμῶν». Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὸ κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ δανείου τυχὸν ὑπόλοιπον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 παρ. 2 εἰδικοῦ λογαριασμοῦ χρεώσεως τῶν τόκων.

2. Τὰς κατὰ τὰ ἀνωτέρω χρεώσεις τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Δημοσίου ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεοῦται, μετὰ ταῦτα, ὅπως ἀναγγείλῃ ἀμελλητὶ καὶ δι' ἰδιαιτέρου ἐγγράφου αὐτῆς πρὸς τὰς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, ἤτοι πρὸς τὶς Διευθύνσεις 1ην-Προϋπολογισμοῦ, 5ην-Δημοσίου Χρέους καὶ 6ην-Λογαριασμῶν τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 6.

Ἡ παροῦσα σύμβασις, τῆς ὁποίας ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς 23ης Ἰουνίου 1978, συνετάγη εἰς δύο ὅμοια πρωτότυπα, ἅτινα, ἀναγνωσθέντα καὶ βεβαιωθέντα, ὑπογράφονται ὡς ἕπεται καὶ ἐξ ὧν ἕκαστος τῶν συμβαλλομένων ἔλαβεν ἀνὰ ἕν. Αὕτη κυρωθήσεται νομίμως μερίμνῃ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, θέλει δὲ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μετόχων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἔγκρισιν.

Διὰ
Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον
Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Διὰ
Τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος
Ὁ Ὑποδιοικητὴς
ΝΙΚ. ΧΑΡΙΣΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ἄρθρο Δεύτερο.

Οἱ πληρωμὲς τῶν κεφαλαίων καὶ τῶν τόκων τῶν παραπάνω δανείων ἀπαλλάσσονται γενικὰ ἀπὸ κάθε φόρο, τέλος, κράτηση ἢ ἄλλη ἐπιβάρυνση ποὺ ὑπάρχει τώρα ἢ πρόκειται νὰ ἐπιβληθεῖ στὸ μέλλον ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸ Δημόσιο ἢ ὁποιονδήποτε τρίτο στὴν Ἑλλάδα.

Ἄρθρο Τρίτο.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου αὐτοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν δημοσίευσή του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβέρνησης.

Παραγγέλομεν νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὸ κείμενον τοῦ παρόντος καὶ νὰ ἐκτελεσθεῖ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀθῆναι, 23 Μαρτίου 1982

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΔΡΕΤΤΑΚΗΣ

Θεωρήθηκε καὶ τέθηκε ἡ Μεγάλη Σφραγίδα τοῦ Κράτους.

Ἀθῆναι, 24 Μαρτίου 1982

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(3)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 220

Γιὰ τὴν ἀναγνώριση οἴνων μὲ ὀνομασία προελεύσεως Μοσχᾶτος Πατρῶν ἐλεγχομένη καὶ μὲ ὀνομασία προελεύσεως Μοσχᾶτος Ρίου-Πατρῶν ἐλεγχομένη.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Ἔχοντες ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5 παρ. 2 καὶ 9 τοῦ Ν. Δ/τος 243/1969 «περὶ βελτιώσεως καὶ προστασίας τῆς ἀμπελουργικῆς παραγωγῆς», ὅπως ἀντίστοιχα τροποποιήθηκαν μὲ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 τοῦ Νόμου 427/1976 «περὶ ἀντικαταστάσεως, συμπληρώσεως καὶ καταργήσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 243/1969».
2. Τὴν ἀριθ. 11/1981 γνωμοδότηση τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Προστασίας Οἰνοπαραγωγῆς (ΚΕΠΟ).
3. Τὴν ἀριθ. 142/1982 γνωμοδότηση τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, μετὰ ἀπὸ πρόταση τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἀποφασίζουμε:

Ἄρθρο 1.

1. Ἡ «ὀνομασία προελεύσεως Μοσχᾶτος Πατρῶν ἐλεγχομένη» καὶ ἡ «ὀνομασία προελεύσεως Μοσχᾶτος Ρίου-Πατρῶν ἐλεγχομένη» ἀναγνωρίζονται γιὰ τοὺς λευκοὺς μοσχάτους οἴνους ποὺ πληροῦν τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Δ/τος.

2. Οἱ οἶνοι ποὺ δικαιοῦνται τῆς «ὀνομασίας προελεύσεως Μοσχᾶτος Πατρῶν ἐλεγχομένη» παράγονται ἀποκλειστικὰ ἀπὸ οἰνοποίηση σταφυλῶν τῆς ποικιλίας Μοσχᾶτο ἄσπρο, (Μοσχούδι) ποὺ καλλιεργεῖται μέσα στὰ ὅρια ζώνης, στὴν ὁποία περιλαμβάνονται οἱ ἑξῆς περιοχὲς τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν: τοῦ Δήμου Πατρέων καὶ τῶν Κοινοτήτων Ψαθοπύργου, Ἀργυρᾶς, Δρεπάνου, Ἀραχωβίτικων, Ἁγ. Βασιλείου, Ἁγ. Γεωργίου Ρίου, Βερναδεΐκων, Πλατανίου, Κάτω Καστριτσίου, Ἄνω Καστριτσίου, Ἁγιοβλασίτικων, Ἁγ. Νικολάου, Ἁγ. Στεφάνου, Ἀλισοῦ, Ἄνω Ἀχαΐας, Ἄνω Σουδανέϊκων, Ἄρλας, Ἀχαϊκοῦ, Βραχνέϊκων, Θέας, Θεριανοῦ, Κάτω Ἀλισοῦ, Κάτω Ἀχαΐας, Λουσικῶν, Μιντιλογλίου, Νιφορέϊκων, Ὀβρυᾶς, Παραλίας, Ριόλου, Σαραβαλίου, Φωσταίνης, Χαϊκαλίου, Μητόπολης, Βασιλικοῦ καὶ Ἰσιώματος.

3. Οἱ οἶνοι ποὺ δικαιοῦνται τῆς «ὀνομασίας προελεύσεως Μοσχᾶτος Ρίου-Πατρῶν ἐλεγχομένη», παράγονται ἀποκλειστικὰ ἀπὸ οἰνοποίηση σταφυλῶν τῆς ποικιλίας Μοσχᾶτο ἄσπρο (Μοσχούδι) ποὺ καλλιεργεῖται μέσα στὰ ὅρια ζώνης, στὴν ὁποία περιλαμβάνονται οἱ ἑξῆς περιοχὲς τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν: τὸ τμῆμα ποὺ βρίσκεται βόρεια τοῦ ἁμαξιτοῦ ἐπαρχιακοῦ δρόμου Πάτρα-Ἐλικίστρα τοῦ Δήμου Πατρέων καὶ τῶν Κοινοτήτων Ψαθοπύργου, Ἀργυρᾶς, Δρεπάνου, Ἀραχωβίτικων, Ἁγ. Βασιλείου, Ἁγ. Γεωργίου, Ρίου, Βερναδεΐκων, Πλατανίου, Κάτω Καστριτσίου καὶ Ἄνω Καστριτσίου.

4. Ἡ γλευκοποίηση τῶν σταφυλῶν, ἡ οἰνοποίηση καὶ ἡ παραγωγὴ τῶν οἴνων μὲ «ὀνομασία προελεύσεως Μοσχᾶτος Πατρῶν ἐλεγχομένη» καὶ μὲ ὀνομασία προελεύσεως Μοσχᾶτος Ρίου-Πατρῶν ἐλεγχομένη» γίνεται σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 243/1969 ὅπως ἀντικαταστάθηκε ἀπὸ τὸ ἄρθρο 3 τοῦ Ν. 427/76.

Ἄρθρο 2.

1. Ἡ μόρφωση τῶν πρέμνων τῆς ποικιλίας Μοσχᾶτο ἄσπρο γίνεται σὲ κυπελοειδῆ σχήματα, ἐφαρμόζεται δὲ τὸ βραχὺ κλάδευμα.

2. Οἱ οἶνοι μὲ «ὀνομασία προελεύσεως Μοσχᾶτος Πατρῶν ἐλεγχομένη» καὶ μὲ «ὀνομασία προελεύσεως Μοσχᾶτος Ρίου-

Πατρῶν ἐλεγχομένη» προέρχονται ἀπὸ σταφυλὲς ἀμπελώνων πού :

α) Ἡ στρεμματική τους ἀπόδοση δὲν ὑπερβαίνει τὰ 900 λίτρα γλεύκους ἢ τὰ 1200 χιλιόγραμμα σταφυλῶν, ἐκτὸς ἐὰν διαφορετικὰ ὁρίζεται κατὰ περίπτωση ἀπὸ τὸ παρὸν Διάταγμα.

β) Ἔχουν ἡλικία μεγαλύτερη τῶν τριῶν (3) ἐτῶν, ἀπὸ τὴ χρονολογία ἐμβολιασμοῦ τους.

γ) Δὲν ἀρδεύονται.

3. Καλλιεργητικὲς τεχνικὲς ποὺ δὲν ἐφαρμόζονται πατροπαράδοτα στὴν περιοχή, δὲν ἐπιτρέπονται.

Ἄρθρο 3.

1. Δικαιοῦνται τῆς «ὀνομασίας προελεύσεως Μοσχᾶτος Πατρῶν ἐλεγχομένη» καὶ τῆς «ὀνομασίας προελεύσεως Μοσχᾶτος Ρίου-Πατρῶν ἐλεγχομένη» οἱ ἑξῆς τύποι οἴνων ποὺ παράγονται παραδοσιακὰ στὴν ἐπαρχία Πατρῶν :

α) Οἶνος φυσικῶς γλυκὺς (VIN NATURELLEMENT DOUX) : Ὁ οἶνος ποὺ παράγεται ἀπὸ γλεῦκος σταφυλῶν φυσικῆς περιεκτικότητας σὲ σάκχαρα τοὐλάχιστον 252 γραμμάρια ἀνὰ λίτρο γλεύκους, ἡ ὁποία ἀνέρχεται ἔπειτα ἀπὸ ἔκθεση τῶν σταφυλῶν στὸν ἥλιο ἢ ὑπὸ σκιὰ (λιάσιμο), τοὐλάχιστον σὲ 300 γραμμάρια ἀνὰ λίτρο γλεύκους.

Τὰ σάκχαρα καὶ ἡ ἀλκοόλη ποὺ περιέχονται στὸ τελικὸ προϊὸν προέρχονται ἀποκλειστικὰ ἀπὸ τὶς ἴδιες τὶς σταφυλὲς ποὺ οἰνοποιήθηκαν, χωρὶς νὰ ἔχει προστεθεῖ πρίν, κατὰ ἢ μετὰ τὴν ἀλκοολικὴ ζύμωση, γλεῦκος, συμπυκνωμένο γλεῦκος, ἀλκοόλη ἢ ἀπόσταγμα.

β) Οἶνος γλυκὺς φυσικὸς (VIN DOUX NATUREL) : Ὁ οἶνος τοῦ κατὰ τὴν ἔννοια τῶν διατάξεων τοῦ Παραρτήματος II ἀριθ. 12 τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Συμβουλίου ΕΟΚ 337/1979 τῆς 5ης Φεβρουαρίου 1979 (Ε.Ε. Εἰδ. Ἔκδ. 03, 024 σελ. 112) ὅπως κάθε φορὰ ἰσχύει, τύπου «VIN DE LIQUEUR», ποὺ προέρχεται ἀπὸ γλεῦκος σταφυλῶν φυσικῆς περιεκτικότητας σὰ σάκχαρα τοὐλάχιστον 238 γραμμάρια ἀνὰ λίτρο γλεύκους, καὶ στὸ ὁποῖο κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἀλκοολικῆς ζυμώσεως προστίθεται ἀλκοόλη ἀμπελοοινικῆς προελεύσεως, ἀλκοολικοῦ τίτλου τοὐλάχιστον 95 % VOL, σὲ ἀναλογία 5 % κατ' ἐλάχιστο καὶ 10 % κατὰ μέγιστο ὅριο τοῦ ὄγκου τοῦ χρησιμοποιουμένου γλεύκους ἢ σὲ ποσοστὸ 40 % τοῦ ὁλικοῦ ἀλκοολικοῦ τίτλου τοῦ τελικοῦ προϊόντος.

Ὁ κτηθεὶς ἀλκοολικὸς τίτλος τοῦ οἴνου τοῦ τύπου αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερος τοῦ 15 % VOL οὔτε μεγαλύτερος τοῦ 22 % VOL, ὁ δὲ ὁλικὸς δὲν πρέπει νὰ εἶναι μικρότερος τοῦ 17,5 % VOL.

γ) Οἶνος γλυκὺς φυσικὸς-ἀπὸ διαλεκτοὺς ἀμπελῶνες (VIN DOUX NATUREL-GRAND CRU) : Ὁ οἶνος τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω τύπου VIN DE LIQUEUR, ὅπως περιγράφεται στὴν προηγούμενη περίπτωση, ὁ ὁποῖος δικαιοῦται τῆς ἰδιαίτερης αὐτῆς ἐνδείξεως, ἐφόσον πληροῦνται οἱ ἑξῆς προϋποθέσεις :

αα) Παράγεται ἀπὸ σταφυλὲς τῆς ποικιλίας Μοσχᾶτο ἄσπρο, ποὺ προέρχεται ἀπὸ ἐπιλεγμένα ἀμπελοτεμάχια, ἡ ἀπόδοση τῶν ὁποίων δὲν ὑπερβαίνει τὰ 400 λίτρα γλεύκους ἢ τὰ 530 χιλιόγραμμα σταφυλῶν ἀνὰ στρέμμα.

ββ) Ἡ ἀρχικὴ περιεκτικότητα τῶν σταφυλῶν σὲ σάκχαρα ἀνέρχεται τοὐλάχιστον σὲ 252 γραμμάρια ἀνὰ λίτρο γλεύκους.

γγ) Παράγεται ἀπευθείας ἀπὸ τοὺς παραγωγούς, ἀποκλειστικὰ ἀπὸ σταφυλὲς τῆς δικῆς τους παραγωγῆς.

δδ) Ἀναγράφεται κατὰ τὴν εἰσαγωγὴ τῶν σταφυλῶν στὶς ἐγκαταστάσεις γλευκοποιήσεως, στὰ παραστατικὰ ἔγγραφα εἰσαγωγῆς ὁ ἀριθμὸς τοῦ ἀμπελουργικοῦ κτηματολογίου καὶ ὅλα τὰ στοιχεῖα ποὺ παρέχουν τὸ δικαίωμα παραγωγῆς τοῦ εἰδικοῦ αὐτοῦ οἴνου.

εε) Δηλώνονται ἀπὸ τοὺς παραγωγοὺς χωριστά, κατὰ τὴν ὑποβολὴ δηλώσεων παραγωγῆς-ἀποθεμάτων.

στ) Συνοδεύονται ὁπωσδήποτε ἀπὸ «πιστοποιητικὸ προελεύσεως» κατὰ τὴ διακίνησή τους στὸ ἐσωτερικὸ ἢ τὴν ἐξαγωγή τους.

δ) Οἶνος γλυκὺς (VIN DOUX) : Ὁ οἶνος τοῦ κατὰ τὴν ἔννοια τῆς περιπτ. β' τύπου VIN DE LIQUEUR, ποὺ παράγεται ἀπὸ γλεῦκος σταφυλῶν φυσικῆς περιεκτικότητας σὲ σάκχαρα τοὐλάχιστον 221 γραμμάρια ἀνὰ λίτρο γλεύκους στὸ ὁποῖο ἔχει προστεθεῖ, πρὶν ἀπὸ τὴν ἔναρξη τῆς ἀλκοολικῆς ζυμώσεως, ἀλκοόλη ἀμπελο-οινικῆς προελεύσεως, ἀλκοολικοῦ τίτλου τουλάχιστον 95 % VOL, ὥστε τὸ τελικὸ προϊὸν νὰ ἔχει κτηθέντα καὶ ὁλικὸ ἀλκοολικὸ τίτλο, ὅπως ὁρίζεται στὴν περίπτωση β.

Ὁ οἶνος τοῦ τύπου αὐτοῦ περιέχει τὸ σύνολο τῶν σακχάρων τοῦ γλεύκους. Ἐν τούτοις εἶναι ἀνεκτή, γιὰ τὰ γλεύκη βάσεως, περιεκτικότητα σὲ αἰθυλικὴ ἀλκοόλη μέχρι 1% VOL.

2. Ἡ προσθήκη ἀλκοόλης, γιὰ τὴν παραγωγὴ τῶν τύπων οἴνων ποὺ καθορίζονται στὶς περιπτώσεις β, γ, καὶ δ τῆς προηγουμένης παραγράφου, γίνεται μέχρι τὴν 31η Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους παραγωγῆς. Συμπληρωματικὴ προσθήκη αἰθυλικῆς ἀλκοόλης δύναται νὰ γίνει μόνο στὴν περιοχὴ παραγωγῆς, ἔπειτα ἀπὸ προηγούμενη δήλωση στὴν ἁρμόδια Διεύθυνση Γεωργίας, μὲ τὴν προϋπόθεση ὅτι ἡ ἀλκοόλη ποὺ προστίθεται δὲν ὑπερβαίνει τὸ 10 % τῆς ἀλκοόλης ποὺ προστέθηκε ἀρχικὰ καὶ ὅτι δὲν γίνεται ὑπέρβαση τῶν ὁρίων ποὺ καθορίζονται στὶς περιπτώσεις β, γ καὶ δ τῆς προηγουμένης παραγράφου.

3. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν προσθήκη ἀλκοόλης, κάθε ἄλλος τρόπος αὐξήσεως τοῦ ἀλκοολικοῦ τίτλου τοῦ προϊόντος, καθὼς καὶ τῆς περιεκτικότητας σὰ σάκχαρα τῶν πρώτων ὑλῶν παραγωγῆς τους, δὲν ἐπιτρέπεται.

4. Οἱ οἶνοι ποὺ δικαιοῦνται τῆς «ὀνομασίας προελεύσεως Μοσχᾶτος Πατρῶν ἐλεγχομένη» καὶ τῆς «ὀνομασίας προελεύσεως Μοσχᾶτος Ρίου-Πατρῶν ἐλεγχομένη» δὲν δύναται νὰ ἐξέλθουν ἀπὸ τὶς ἐγκαταστάσεις τοῦ παραγωγοῦ πρὶν ἀπὸ τὴν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους παραγωγῆς.

5. Οἱ ἀμπελουργοὶ καὶ οἱ οἰνοπαραγωγοὶ εὐθύνονται γιὰ τὴν τήρηση τῶν ὑποχρεώσεων ποὺ καθροίζονται στὸ Β. Δ/γμα 423/1970 «περὶ ἀναγνωρίσεως ὀνομασιῶν προελεύσεως οἴνων».

Ἄρθρο 4.

1. Οἶνοι ποὺ ἔχουν παραχθεῖ σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ Β.Δ. 386/1971 «περὶ ἀναγνωρίσεως ἐλεγχομένων ὀνομασιῶν προελεύσεως οἴνων» δύνανται νὰ κατέχονται, διακινοῦνται καὶ νὰ διατίθενται μὲ «ὀνομασία προελεύσεως Μοσχᾶτος Πατρῶν ἐλεγχομένη» ἢ μὲ «ὀνομασία προελεύσεως Μοσχᾶτος Ρίου-Πατρῶν ἐλεγχομένη» ἐφόσον πληροῦν τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος.

2. Ἀπὸ τὴ δημοσίευση τοῦ παρόντος καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 τοῦ Β. Δ/τος 386/1971, «περὶ ἀναγνωρίσεως ἐλεγχομένων ὀνομασιῶν προελεύσεως οἴνων».

Στὸν Ὑπουργὸ τῆς Γεωργίας ἀναθέτουμε τὴ δημοσίευση καὶ ἐκτέλεση τοῦ παρόντος.

Ἀθῆναι, 18 Μαρτίου 1982

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ

---

(4)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 221

Γιὰ τὴν ἀναγνώριση οἴνων μὲ ὀνομασία προελεύσεως Μοσχᾶτος Ρόδου ἐλεγχομένη.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντας ὑπόψη :

1. Τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5 παρ. 2 καὶ 9 τοῦ Ν. Δ/τος 243/1969 «περὶ βελτιώσεως καὶ προστασίας τῆς

ἀμπελουργικῆς παραγωγῆς», ὅπως ἀντίστοιχα τροποποιήθηκαν μὲ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 τοῦ Νόμου 427/1976 «περὶ ἀντικαταστάσεως, συμπληρώσεως καὶ καταργήσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 243/1969».

2. Τὴν ἀριθ. 11/1981 γνωμοδότηση τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Προστασίας Οἰνοπαραγωγῆς (ΚΕΠΟ).

3. Τὴν ἀριθ. 140/1982 γνωμοδότηση τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, μετὰ ἀπὸ πρόταση τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἀποφασίζουμε:

Ἄρθρο 1.

1. Ἡ ὀνομασία προελεύσεως «Μοσχᾶτος Ρόδου ἐλεγχομένη» ἀναγνωρίζεται γιὰ τοὺς λευκοὺς μοσχάτους οἴνους ποὺ πληροῦν τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Δ/τος.

2. Οἱ οἶνοι ποὺ δικαιοῦνται τῆς ὀνομασίας προελεύσεως τῆς παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου παράγονται ἀποκλειστικὰ ἀπὸ συνοινοποίηση σταφυλῶν τῶν ποικιλιῶν Μοσχᾶτο ἄσπρο καὶ Μοσχᾶτο Τράνι, ποὺ καλλιεργοῦνται μέσα στὰ ὅρια ζώνης, στὴν ὁποία περιλαμβάνονται οἱ ἑξῆς περιοχὲς τῆς νήσου Ρόδου: οἱ περιοχὲς τοῦ Δήμου Ρόδου καὶ τῶν κοινοτήτων Ἀπολλώνων, Μονολίθου, Ἀρχαγγέλου, Φανῶν, Ἔμπωνα, Ἀφάντου καὶ Ψίνθου.

3. Ἡ γλευκοποίηση τῶν σταφυλῶν, ἡ οἰνοποίηση καὶ ἡ παραγωγὴ τῶν οἴνων μὲ «ὀνομασία προελεύσεως μοσχάτος Ρόδου ἐλεγχομένη» γίνεται σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 παρ. 3 τοῦ Π.Δ. 243/1969 ὅπως ἀντικαταστάθηκε ἀπὸ τὸ ἄρθρο 3 τοῦ Ν. 427/76.

Ἄρθρο 2.

1. Ἡ μόρφωση τῶν πρέμνων τῶν ποικιλιῶν Μοσχᾶτο ἄσπρο καὶ Μοσχᾶτο Τράνι γίνεται σὲ κυπελοειδῆ σχήματα, ἐφαρμόζεται δὲ τὸ βραχὺ κλάδευμα.

2. Οἱ οἶνοι μὲ «ὀνομασία προελεύσεως Μοσχᾶτος Ρόδου ἐλεγχομένη» προέρχονται ἀπὸ σταφυλὲς ἀμπελώνων ποὺ:

α) Ἡ στρεμματική τους ἀπόδοση δὲν ὑπερβαίνει τὰ 900 λίτρα γλεύκους ἢ τὰ 1200 χιλιόγραμμα σταφυλῶν, ἐκτὸς ἐὰν διαφορετικὰ ὁρίζεται κατὰ περίπτωση ἀπὸ τὸ παρὸν Διάταγμα.

β) Ἔχουν ἡλικία μεγαλύτερη τῶν τριῶν (3) ἐτῶν, ἀπὸ τὴ χρονολογία ἐμβολιασμοῦ τους.

γ) Δὲν ἀρδεύονται.

3. Καλλιεργητικὲς τεχνικὲς ποὺ δὲν ἐφαρμόζονται πατροπαράδοτα στὴν περιοχή, δὲν ἐπιτρέπονται.

Ἄρθρο 3.

1. Δικαιοῦνται τῆς «ὀνομασίας προελεύσεως Μοσχᾶτος Ρόδου ἐλεγχομένη» οἱ ἑξῆς τύποι οἴνων ποὺ παράγονται παραδοσιακὰ στὴ νῆσο Ρόδο:

α) Οἶνος φυσικῶς γλυκὺς (VIN NATURELLEMENT DOUX): Ὁ οἶνος ποὺ παράγεται ἀπὸ γλεῦκος σταφυλῶν φυσικῆς περιεκτικότητας σὲ σάκχαρα τουλάχιστον 252 γραμμάρια ἀνὰ λίτρο γλεύκους, ἡ ὁποία ἀνέρχεται ἔπειτα ἀπὸ ἔκθεση τῶν σταφυλῶν στὸν ἥλιο ἢ ὑπὸ σκιὰ (λιάσιμο), τουλάχιστον σὲ 300 γραμμάρια ἀνὰ λίτρο γλεύκους.

Τὰ σάκχαρα καὶ ἡ ἀλκοόλη ποὺ περιέχονται στὸ τελικὸ προϊὸν προέρχονται ἀποκλειστικὰ ἀπὸ τὶς ἴδιες τὶς σταφυλὲς ποὺ οἰνοποιήθηκαν, χωρὶς νὰ ἔχει προστεθεῖ πρίν, κατὰ ἢ μετὰ τὴν ἀλκοολικὴ ζύμωση, γλεῦκος, συμπυκνωμένο γλεῦκος, ἀλκοόλη ἢ ἀπόσταγμα.

β) Οἶνος γλυκὺς φυσικὸς (VIN DOUX NATUREL): Ὁ οἶνος τοῦ, κατὰ τὴν ἔννοια τῶν διατάξεων τοῦ παραρτήματος II ἀριθμ. 12 τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Συμβουλίου Ε.Ο.Κ. ἀριθ. 337/1979 τῆς 5ης Φεβρουαρίου 1979 (Ε.Ε. Εἰδ. Ἔκδ. 03, 024, σελ. 112) ὅπως κάθε φορὰ ἰσχύει, τύπου «VIN DE LIQUEUR», ποὺ προέρχεται ἀπὸ γλεῦκος σταφυλῶν φυσικῆς περιεκτικότητας σὲ σάκχαρα τοὐλάχιστον 238 γραμμάρια ἀνὰ λίτρο γλεύκους, καὶ στὸ ὁποῖο κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἀλκοολικῆς ζυμώσεως προστίθεται ἀλκοόλη ἀμπελοοινικῆς προελεύσεως, ἀλκοολικοῦ τίτλου τοὐλάχιστον 95 % VOL, σὲ ἀναλογία 5 % κατ' ἐλάχιστο καὶ 10 % κατὰ μέγιστο ὅριο τοῦ ὄγκου τοῦ χρησιμοποιουμένου γλεύκους ἢ σὲ ποσοστὸ 40 % τοῦ ὁλικοῦ ἀλκοολικοῦ τίτλου τοῦ τελικοῦ προϊόντος.

Ὁ κτηθεὶς ἀλκοολικὸς τίτλος τοῦ οἴνου τοῦ τύπου αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερος τοῦ 15 % VOL οὔτε μεγαλύτερος τοῦ 22 % VOL, ὁ δὲ ὑλικὸς δὲν πρέπει νὰ εἶναι μικρότερος τοῦ 17,5 % VOL.

γ) Οἶνος γλυκὺς φυσικὸς — ἀπὸ διαλεκτοὺς ἀμπελῶνες (VIN DOUX NATUREL — GRAND CRU): Ὁ οἶνος τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω τύπου VIN DE LIQUEUR, ὅπως περιγράφεται στὴν προηγούμενη περίπτωση, ὁ ὁποῖος δικαιοῦται τῆς ἰδιαίτερης αὐτῆς ἐνδείξεως, ἐφ' ὅσον πληροῦνται οἱ ἑξῆς προϋποθέσεις:

αα) Παράγεται ἀπὸ σταφυλὲς τῶν ποικιλιῶν Μοσχᾶτο ἄσπρο καὶ Μοσχᾶτο Τράνι, ποὺ προέρχονται ἀπὸ ἐπιλεγμένα ἀμπελοτεμάχια, ἡ ἀπόδοση τῶν ὁποίων δὲν ὑπερβαίνει τὰ 400 λίτρα γλεύκους ἢ τὰ 530 χιλιόγραμμα σταφυλῶν ἀνὰ στρέμμα.

ββ) Ἡ ἀρχικὴ περιεκτικότητα τῶν σταφυλῶν σὲ σάκχαρα ἀνέρχεται τοὐλάχιστον σὲ 252 γραμμάρια ἀνὰ λίτρο γλεύκους.

γγ) Παράγεται ἀπευθείας ἀπὸ τοὺς παραγωγούς, ἀποκλειστικὰ ἀπὸ σταφυλὲς τῆς δικῆς τους παραγωγῆς.

δδ) Ἀναγράφεται, κατὰ τὴν εἰσαγωγὴ τῶν σταφυλῶν στὶς ἐγκαταστάσεις γλευκοποιήσεως, στὰ παραστατικὰ ἔγγραφα εἰσαγωγῆς ὁ ἀριθμὸς τοῦ ἀμπελουργικοῦ κτηματολογίου καὶ ὅλα τὰ στοιχεῖα ποὺ παρέχουν τὸ δικαίωμα παραγωγῆς τοῦ εἰδικοῦ αὐτοῦ οἴνου.

εε) Δηλώνονται ἀπὸ τοὺς παραγωγοὺς χωριστά, κατὰ τὴν ὑποβολὴ δηλώσεων παραγωγῆς - ἀποθεμάτων.

στστ) Συνοδεύονται ὁπωσδήποτε ἀπὸ «πιστοποιητικὸ προελεύσεως» κατὰ τὴ διακίνησή τους στὸ ἐσωτεριὸ ἢ τὴν ἐξαγωγή τους.

δ) Οἶνος γλυκὺς (VIN DOUX): Ὁ οἶνος τοῦ κατὰ τὴν ἔννοια τῆς περιπτ. β τύπου VIN DE LIQUEUR, ποὺ παράγεται ἀπὸ γλεῦκος σταφυλῶν φυσικῆς περιεκτικότητας σὲ σάκχαρα τοὐλάχιστον 221 γραμμάρια ἀνὰ λίτρο γλεύκους στὸ ὁποῖο ἔχει προστεθεῖ, πρὶν ἀπὸ τὴν ἔναρξη τῆς ἀλκοολικῆς ζυμώσεως, ἀλκοόλη ἀμπελοοινικῆς προελεύσεως, ἀλκοολικοῦ τίτλου τοὐλάχιστον 97 % VOL, ὥστε τὸ τελικὸ προϊὸν νὰ ἔχει κτηθέντα καὶ ὁλικὸ ἀλκοολικὸ τίτλο, ὅπως ὁρίζεται στὴν περίπτωση β.

Ὁ οἶνος τοῦ τύπου αὐτοῦ περιέχει τὸ σύνολο τῶν σακχάρων τοῦ γλεύκους. Ἐν τούτοις, εἶναι ἀνεκτή, γιὰ τὰ γλεύκη βάσεως, περιεκτικότητα σὲ αἰθυλικὴ ἀλκοόλη μέχρι 1 % VOL.

2. Ἡ προσθήκη ἀλκοόλης, γιὰ τὴν παραγωγὴ τῶν τύπων οἴνων ποὺ καθορίζονται στὶς περιπτώσεις β, γ καὶ δ τῆς προηγουμένης παραγράφου, γίνεται μέχρι τὴν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους παραγωγῆς. Συμπληρωματικὴ προσθήκη αἰθυλικῆς ἀλκοόλης δύναται νὰ γίνει μόνο στὴν περιοχὴ παραγωγῆς, ἔπειτα ἀπὸ προηγούμενη δήλωση στὴν ἁρμόδια Διεύθυνση Γεωργίας, μὲ τὴν προϋπόθεση ὅτι ἡ ἀλκοόλη ποὺ προστίθεται δὲν ὑπερβαίνει τὸ 10 % τῆς ἀλκοόλης ποὺ προστέθηκε ἀρχικὰ καὶ ὅτι δὲν γίνεται ὑπέρβαση τῶν ὁρίων ποὺ καθορίζονται στὶς περιπτώσεις β, γ καὶ δ τῆς προηγουμένης παραγράφου.

3. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν προσθήκη ἀλκοόλης, κάθε ἄλλος τρόπος αὐξήσεως τοῦ ἀλκοολικοῦ τίτλου τοῦ προϊόντος, καθὼς καὶ τῆς περιεκτικότητας σὲ σάκχαρα τῶν πρώτων ὑλῶν παραγωγῆς τους δὲν ἐπιτρέπεται.

4. Οἱ οἶνοι ποὺ δικαιοῦνται τῆς «ὀνομασίας προελεύσεως Μοσχᾶτος Ρόδου ἐλεγχομένη», δὲν δύνανται νὰ ἐξέλθουν ἀπὸ τὶς ἐγκαταστάσεις τοῦ παραγωγοῦ πρὶν ἀπὸ τὴν 31η Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους παραγωγῆς.

5. Οἱ ἀμπελουργοὶ καὶ οἱ οἰνοπαραγωγοὶ εὐθύνονται γιὰ τὴν τήρηση τῶν ὑποχρεώσεων ποὺ καθορίζονται στὸ Β. Δ/γμα 423/1970 «περὶ ἀναγνωρίσεως ὀνομασιῶν προελεύσεως οἴνων».

Ἄρθρο 4.

1. Οἶνοι ποὺ ἔχουν παραχθεῖ σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Β. Δ/τος 386/1971 «περὶ ἀναγνωρίσεως ἐλεγχομένων ὀνομασιῶν προελεύσεως οἴνων» δύνανται νὰ κατέχονται, νὰ διακινοῦνται καὶ νὰ διατεθοῦν μὲ «ὀνομασία προελεύσεως Μοσχᾶτος Ρόδου ἐλεγχομένη», ἐφόσον πληροῦν τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος.

2. Ἀπὸ τὴ δημοσίευση τοῦ παρόντος καταργεῖται τὸ ἄρθρο 6 τοῦ Β. Δ/τος 386/1971 «περὶ ἀναγνωρίσεως ἐλεγχομένων ὀνομασιῶν προελεύσεως οἴνων».

Στὸν Ὑπουργὸ τῆς Γεωργίας ἀναθέτουμε τὴ δημοσίευση καὶ ἐκτέλεση τοῦ παρόντος.

Ἀθῆναι, 18 Μαρτίου 1982

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ